

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

Μαρία ἢ Πενταγιώτισσα—Ὁ Κομήτης τοῦ Χάλλη—Τὸ κρίμα τῆς μάννας—Ἡ Βασίλω τοῦ Χαρεντᾶ.

Στόν τόπο μας συνηθίσαμε νὰ λέμε κάθε χοντροκομένο, μπόσικο, πρόχειρο καὶ κακότεχνο θεατρικὸ ἔργο : λαϊκὸ. Αὐτὸ δείχνει γενικὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἀμορφωσιᾶς ποὺ βρίσκεται τὸ κοινωνικὸ μας ἔθνος, καὶ ἀκόμα τὴν περιφρόνησιν ποὺ δείχνουν οἱ τάχατες γραμματιζούμενοι τοῦ σημερινοῦ καιροῦ γιὰ τὸ λαὸ, παίονοντάς τον γι' ἀσκέρι ἄξιονάχα γιὰ χρηματικὴ ἐκμετάλλεψιν. Μ' αὐτὴ τὴν ἰδεολογίαν δύο γνωστοὶ δημοσιογράφοι, ὁ Σταθόπουλος καὶ ὁ Κυριακός. Ἐγραψαν καὶ ἀνέβασαν στὴ Θεάτρο τῆς Νεάπολης μὲ τὸ θίασο τῆς Βασιλείας Στεφάνου, ἔργο μ' ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν, τὴν «Μαρία Πενταγιώτισσα», μὲ φουστανέλλα, χαντζάρια, ντουφέκια, χορούς, ἀστεῖα καὶ σοβαρὰ σκηνικὰ κόλπα, μὲ πραγματισμοὺς καὶ λυρικοὺς, μὲ φιλοσοφίαι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ καὶ πατριωτικὰς φωνάς, ἐλπίζοντας νὰ θυματώσων μὲ κάθε γτυπητὴ χοντροκοπιὰ τὸν ἀνίδεον κοσμάκη, καὶ νὰ περάσων τ' ἀποτελέσματα τῆς φιλολογικῆς υπερμπαντιᾶς τους γιὰ δραματικὰ πράγματα καὶ θάματα. Ἐλπίζοντας καὶ τὸ βραβεῖον τοῦ Ἀβερῶφειου ἀγῶνα νὰ πάρουν, καὶ ἔτσι νὰ γελάσων τελειωτικὰ κάτω ἀπὸ τὰ μουστάκια τους μὲ τὴν κουταμάρα ἑνὸς ἀμορφοῦ καὶ χαμένου κοινοῦ καὶ ἑνὸς Τύπου ἄξιου μὲ τὰ ὄλα του νὰ κοροϊδεύεται ἀπὸ τὸν κάθε ἐπιτήδειον.